

Kuistutus

Yhdelle Jumalalle Sielulle
Vyhymisestä alinomaan Rucouris.

Ensimmäinen Wirsi.

W. c. D Jesu Christ sä autuden re.

Smanuel tainwas mun Jesuren, Lohdut minua Anstios woimal, Sill Moseren Lakt mun runnellut on, Ja khyneleil täyttänyt silmän, Ah! armahda Jesu myös mailman pääl, Cuin minua rundele autuden tiel, Ja sano: jo Jesus sun hyljäis.

2. Itkewil silmil mailmaan tulin, Waan cosecan silt wahwistuin ajas, Nijn mailman cansa synnis juoyin, Ennen cuin tundoni heräis, wastudest mun täyty lapsen tulla, Jos tahdon mun Jesuren lapsi olla, Ja seurata Carikat ijan.

3. Laina D Jesu! mull kärsimystä, Ettän tämän elämän ehton, Woittaisin caicci mun wiholisen, Nijn cuin yr wäkwä Sangar, Ett' cosecan täällä' taistellut wiinamäes, Sitt weisata saisin Carikan häis, Jesurel mun eloni HERRal.

4. Autuden järjestyks armon ajas, On hursecas elämäkertä, Ahdistettuini sieluin leposia On Jesuren Beren wirta, Jos mailma wiha, kyll Jesus autta, Mä rucoilen Isä ain Pojan cautta, Hän on ain ainoa apun.

5. Salemin Caupung joc' ylhäl ombi, Mun sielun riemulla täyttä, Ja Jesuren Beri myös Golgathasa, Mun sielun welasta päästä, Wanahursecauden Auringo Jesu Christ, Mä sei son nyt murhen khyneleis, Aut' Anstios, turwaan aina.

6. Ber

6. Belialin osat mun JEsuxen On ymbärins
Kiedonut täällä, Hän pilcattin mailmald nijneuin
mekin, Vihans päivinä maan päällä. Waan
cosca mun JEsuxen duomiol tule, Silloin mond
sielu kyll wapise, Jote' raadel on JEsuxen lambait.

7. O! Ihanat wuodet ja armo-päivät, Cosc JEsuxen
pijnaa tääl tutkin, O! Ihanat miicot ja autuat
heket, Cosc Carigan riisiä muistin, Ne heket
mun eteeni awais taiman, Ne liewitit sielun wai-
kian waiwan, Jost Emanuel sua kiltän.

8. JEsuxen werisen Joanan alla, Mä igen
nyt cobdastans annan, Ja hänen laupian caswons
eteen, Mun puutoxen aieänans kannan, O! JEsu
suloinen Ylämiehen, Löhdut mun suruinen
sydämmen, Näil wijmeisil mailman hekil.

9. Eija ett JEsus on luwan tulla, * Duo-
miheman coco maan piiri, Hän andapi cullengin
töidens jälken, Ja lapsens riemulla täyttä, Ah!
JEsu suloinen Armon Isä, Minulle heicolle
woimaa lisä, Ett' Tahtos tekisin aina.

10. Te woiman Engelit eläwäin maal, † Ja
palwelewaiset Henget, § Te suloiset ihmisten War-
tiat, Jote Carigal kijoista laulat, Oleat mun
Leisajan synnin maasa, Ett' ijät' sitt yhdes tai-
wasa, Min Händä kijtää faisin.

11. Hesekiel** Propbeta on kirjoittanut, Cuing'
taimwan talosa ombi, Juur kircas paiste ja riemun me-
no, Nijl autuil ostetuil maasta: Tämän näki †† mut-
nen myös Stephan waina, Cosc Judan Tansa
händ kiroil surma, Nijn taimas leimahti awoi.

12. Kyllus yr Kircon Opettaja, Hän taim an-
ilosta puhu, Ja cuinga ne walitut sielut siellä,

Ei

*Matth. 12: 41 † Ebr. 1: 14: § Ps 91: 11. **He 4:
†† 17 Ap. 1. 7: 56.

Ei Jumalan kistoon suutu. Nyt Christityt raakat
mä muistutan teit, Ett' rucoilett' Jesust, cuin
muistan on meit, Tose edestäm ristiä rippui

13. Amos, HErran Propheeta sano: Ett'
Dawidin huone ja maja, § Tans ylösraketan niin
cuin enneng; Ne meidän sietumme ovat, Tote A-
damis langen on caicki täällä, Näit' Jesus
rakensi ristin päällä, Ja lepytti Jfäns w hair.

14. Elias ollesans täsä elos On wacaisell'
sydämell' rucoill: Ah! capocat Taiman westäläh-
teit, Hän ilmast juoremast esti, * Viel' tulisill
Waanuill läxi täällä, Tose temmattin Taima
seen elämäldä; Näin Rucous hedelmän cunda

15. Näin §§ Leffen kynnelden-wirst, On JEs-
sell' kelwannut aiman. Rucouxen kautta mecaic-
ki woltam, Mit' ikänäns nimittä taitan: Ru-
cous tuo meil uudet Taimat, Rucous lieyittää
caicki waimat! Eus rucoilecam ahkerast aina.

16. Näin nöyrä rucous HErran edes On woima
ja hedelmitt' täynäns, Moses hän muinennijn cau-
wan rucoill, Ett' wäsyi ja langeis maahan, Hän ru-
coil nija cauwan ett' langeis maahan: Niin pitä JEs-
sust rucoildaman, Sitt' wasta on rucous cuultu.

17. Ei se ol' nija keriä autuax tulla, Cuiu
muutamet puhuwat siitä, Wanhurscaas wapisee
armon listos, Ett' ustiasti horjah tarahto. Tos
jocu tääll pahasa erä-maasa, On yhdengin hekeri
pais JEsusta, Niin Engelit itkerwät Taimaas.

18. Nicodemus † JESU keld kyshi muinen,
Mikä autuus ja elämä seiso? Käändyy ja palat
hänen JEsus käästi, Ja lapsesi jällens tulla'
Ei tahdo nyt cucan lapsi olla, Waan caittill
on mieli autuax tulla, Ah-ei! ilman parannust

Ta

19. Taborin vuorell on hymä olla, sillä JESUS on
Kirkkana siellä, Waan mengön en' si jöcainen yrtitar-
haan, ja sitten Golgatan vuorel, Mä ymmärrän su-
run ja murhen päiwät, Joiden läpiß Jumalan
lapsel käywät, Eihäl' Jsan Cunnian Tairwaan.

20. OX Eremiti on myös nähnyt, Cuing' yh-
ten heiken' ja itman, Colmekommend' tuhat ihmisten
sielu On HERAN duomioll tullut, Joist cack
sielu waan autuax tuli, Muut caick cadotuxen
duomion euulit, Ja sysättin euoleman cuoppaan.

21. Tairallinen Jsa mun cunnian HERA, Mä
duomiell käy mun kansan, sillä sinua palwelen tästä lä-
hin Siolet muull autuden ansain'. Mä itken hui-
tiästä nyt Jeremian cansa: Ah! JESU, Ah! JESU
nyt armois ota; Jopelwosta rarki raukeen.

22. Wärrödin on Sun laupiudes, O! JESU
Cunnian HERA; Sā Woiton Kuhlinaß Jf-
raelis, Eik syndiset eä Sull kelpa. Näin Chri-
stityt rackat on JESUS huutan: Dulcat nyt sisälle
Waldacundaan, Joc' walmistett on caturwil sieluil.

23. Sentähden mahdamme rohkiast siis Armo-
Jstuimes tygö käyda, Sā Elämän Die JESU
Christ, Cuingy ndimcaick maxoit täällä, Ah!
auxem ehdi rucoilem wisstist, Mä luorou meist
suurist syndistist, Waan saata Caanan Maalle.

24. Evangeliumin saarnanicautta Me perid tai-
damme Tairwan; Aue JESU et päässim Lain al-
da, Joca meit peljättäiwan, Sull nuoruden synnit
meill mustos owat, Waan cuit engin JESUYEN
Weri. Haawat, Meit' niistä pelasta taitaa.

25. Nyt täsä mun silun armon tilas, Mä JESU-
yen Euolemaan turwaan; Ei muual apu eik lohdu-
tusta, Eih'en' mä wiel totifest usco; Se epäusco mi-
mi

minua waiwat, Sill' eaturwain sieluin on Jsa Tai-
waas. Ah! Jesu mun usconi wahwist.

26. Ei ole nyt khynelet silmis end, Ne Jesu
sus on Werellans muuttan, Nyt hancackiser
riemu-wihnar, Tuin luman on omasta suustans:
Ett' udesa Salemin Caupungisa, Han tahtopi
khynelet ilor muutta, Ja caickt ne pojes pyhki.

27. Golgathas Jesus mun wisseytti, Ett'
synnin welasta paasin. Aue' Jesu ett' elaisin
tahtos jalken, Mun elon ehtoon asti, Ett' euo-
lon caute' culkijin cunnia-staan, Mun Taiwaalls-
sen Jsan-maahan! Sitä nohrast rucoilen Gulda.

28. Miemust ja tulewast Taiwan ilosi Maratti
riemuita mahdan, Taal hawaistyst, pilckaa, ma
karsin paljo, Waan sielun siell' cunnias hobta;
Ma Jesusta kytan sitti harpu kades, Eht' halpa kyll
olen mailman edes: Nain Jumal omians corja.

29. Basunan daanen me caickt cuukem, Cose' Her-
ran Duomioll tullan, Ne walitut oikiall' puoless'
Jsan Sitt' Palmu kassisa feiso, O! ihanat ih-
misten Lapsi wainat, Tuing' caunist te takä nyt
laulaa taidatt', Juur heltall' uusill' tielill'.

30. Ma Halleluja weifat mahdan, Nyt tänd
autuden päiwän, Sill' Jesus mun ruockij ain
taiwan mannall, ja syndini andex anda, Siis kutos
sull suloinen sielun Ylka, Joca ett' minua coscan hyl-
kä, Waan wahwistat Elämän Leiwäll. Amen.

Toinen Wirsi.

Waroitus ahleruteen, (wimeissinä Jhmisen Hojan päta-
wina) uscon ja rackauden harjoittamisesa.

B. c. Ah! surutoin coscas synnista laakat, 2c.

Ah! noscat sielut ylös synnin suosta; Ei sil-
lä tawall taiwan tietä juosta Ah noscat!
noscat! aica onjo tull; Bai etkös tahdo nptä
käyn synnill euoll.

2. Jesu

2. Jesuren Cuollo ei ol' hõdyllinen, Niincau-
wan kuin sun mieles luonollinen Sinne tãnn' aina
sua raatele, Jos ett' sã hartast' armo. egeile.

3. Ah! sielu parca lampus on so sammun, Elliot
sã wirco uuteen hengen hatuun, Waan mielellãs
tyll' aina egeilet, mist' tongun wããran ilon lõhtãnet.

4. Ja sinã raucka olet wielã perãt' Juur ondumais-
nen, ellei Herrra herãt', Ja peljãt' sinu oikein wala-
woman, Christusta Belialist' eroittaman.

5. Ehtã sull' myõskin joca walo olis, Niin et' sã
cuiteng' coco armo anois, Juur sulast' armost' Her-
ran Jesuren, Jongtãhdens mones siteis' ppsynet.

6. Mã rucoiten sinua Herrra Jesu, Ah! ar-
mahd', walais, misã oikiat' nisut' Olle, sun callist' sie-
men-pellostas, Ah! eããhd' cuiteng' wiheltãisyttã.

7. Kynnelis Jesu edesãs nyt seison; Armahd'
sieluan, kuin mones reifus' Waelda, ilman yhtãn
totuutta. Ah Jesu! Jesu minu wirwota.

8. Eãã ettei Herrran pelco sulda puutu, Eost' eã
sã igees' wielã perãt' suutu, Ett' wanha perind' ma-
caa sydãmes*, Se saastuutta eããk' stelun ytimen.

9. Mutt' joca hartast' Jesust' aina egi, ja lãhte
ulos pensyden pããist', Se ombi Herrran jãsen
elãwã, Se hymin elãmãns on pããttãwã.

10. Se roijmein iloon tãncãit'isehen, niin wledãn
kuin yr' wiissas Reikytkãinen, Jong lampu mailmas
on palanut, Ei cosean silmããns' uneen painanut.

11. Eãã jos waattes' owat' puhdistetut, Eã-
rikan Weres' t' aina undistetut? Se ora tuore wiis-
napuusa on, Sentãhden pyri' ettes' lang' cuolloon.

12. Tut' Herrra Jesu swãkeroydes' eããk', Tut'
eããk' Olkã' sinun duomios' eããk', Ah' cuule! cuule
tuuri Jumala, Ah! ole nytkin' wielã' Nuttaja.

13. Ah!

* Mos. 8: 21. † Ilm. 1. 7: 14. § Ilm. 1. 22: 20.

13. Ah! walais ymmärryksen ja myöds mielen
Ah! perca sydämen ja awa kielen, Sun Nimeäs
ain caikis kirjittämän, Ah! autu ett' jo alan kirjittämän.

14. Jesuren tulo kenen walmin löytää? Ah! sielu
älä enä welca tähtä, waan rucoil härtäst walistusta
uutt', Ilman sun sydämmes ei coscan muut.

15. Ah Jesu! Jesu herät mu wastudest, jaan-
na walo armosi suurest uudest, Mut etten enä langeis
sinust pois, Waan ett' ain sielun sinust woiman jois.

16. Tul Jesu nyt myöds herättämään caieki, Ja
walwomahan herätetyi waadi Tähtä Sun salis jou-
coll walitull; Woi! etten nytkän wielä taida tull,

17. Sun tygös Jesu, rackaudes uudes, Ja ha-
lat sinu hengen palawudes; Maahan sentähden caieki
järjen työ, Sun armos tähden coconans nyt lyö.

18. Ja walais silmän walol aiwan udel, Ah! Jesu
nytkin wielä äändän euuldel, tul wäkewydes cans-
ja, sielut lyö: Ett' näkisit euing pimidi ombi yö,

19. Siis Herru minu wahwan pida aina, Etten
elämän enä synnill' laina. Ah! Jesu wahwist ha-
maan loppuun ast, Ett' pelastetuk tulsin euolemast.

20. Ah! euinga suuri ilo taitwas liene, Sit' se ha-
luan sinne nytkän wiene, Ah! Jesu autu pijnas
tähden nyt, Etten tästedes enä Sieluan myh.

Colmas Wirsi.

W. c. Armon Liston Engell, 2c.

Primo mä nyt kerjälän, Etteä Pijnas Werinen,
Wois mun surkian ruhdista; Ei coscan omast
ansioista.

2. Cosca Hengi sammu pois, Silloin paha
luond' olis Walmis surman wetämään, Car-
wan makiar tekemään.*

*Ejai. 3, 20.

3. Mä macan nyt synnisa, Hengellises cuollosa,
Ah! en Jesu hellä, Jesu! Jesu lämmitä.

4. Jesu rewi nytimen, Kynnä kylmä sydämen,
Saata autuax synneistän, Beres woima anna tänn.

5. Piirit sielun armollas, Hengen haluun woimallas,
Cadonnutta lammasta Esi ylös korwesta.

6. Wedä ylös syndist, Langennutta Zionit
Kaken, sanas nestellä, Eten pyhdäis estellä.*

7. Ei ol' oma hursaus, Coscan synnist pelastus,
Palca ombi cadotus, Synnin tähden hirmussus.

8. Jesu armahd' syndistä, Jesu rucoil edestän,
PyhdHengi, Jesu Christ, Pelast synnin Babelist.

9. Jesu cuorman kewitä, Paha tundon selitä,
Beres woimaa nyt halan, suo ettän täst wiel palan.

10. Suo Sun Uscos kástän, Hengen walos omistan :
Tunnon haawat parataan, Cosc' Jesus kástetän.

11. Zion waitiast walietta, Ellet Armo halige ;
Surkia ombi tilan myös, Ellen ole armon työs.

12. Uusi luondo Christuxes, Uudesa cuulliat fudes,
Löyty Hengen walo uus, Waan ei järjen secoitus.

13. Ilman Isän † wetämist, Ei ole odotamist,
Osallisutt' Jesu Uxes, Ei rawindot Sielulles.

14. Amen! Kristos loppumat, Cunnia suurt laucomat,
HERAL § minua armahda, Eten Sieluan' cadota.

* Luc. 11: 18. † Job. 6: 44. § Matthy. 15: 22.

